

Határozatok Tára

MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. január 11.¹

C-488/16. P. sz. ügy

**Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV
kontra**

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – NEUSCHWANSTEIN szövedjegy – A törlési kérelem elutasítása – Feltétlen kizáró okok – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja – Leíró jelleg – Földrajzi származásra vonatkozó jelzés – Megkülönböztető képesség – A 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Rosszhiszeműség”

I. Bevezetés

1. Fellebbezésében a Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (a továbbiakban: BSGE) fellebbező fél a Törvényszék 2016. július 5-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN) ítéletének (T-167/15, nem tették közzé, EU:T:2016:391) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az elutasította az az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa által a BSGE és Bajorország szövetségi tartomány közötti törlési eljárásra vonatkozóan 2015. január 22-én hozott határozat (R 28/2014-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezése iránti keresetet (a továbbiakban: megtámadott ítélet).

II. A jogvita előzményei

2. 2011. július 22-én Bajorország szövetségi tartomány az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) alapján a „NEUSCHWANSTEIN” szövegjelölés (a továbbiakban: vitatott védjegy) európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet terjesztett elő az EUIPO-nál.

3. A „NEUSCHWANSTEIN” elnevezés a jelenleg Bajorország szövetségi tartományhoz tartozó Schwangau községben (Németország) található híres neuschwansteini kastélyra utal, amelyet – anélkül, hogy befejezték volna – az 1869 és 1886 között, II. Lajos bajor király uralkodása alatt építettek.

4. A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 3., 8., 14–16., 18., 21., 25., 28, 30, 32–36, 38. és 44. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették.

¹ Eredeti nyelv: francia.

5. Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértésítő* 2011. szeptember 2-i 166/2011. számában tették közzé, a védjegyet pedig 2011. december 12-én 10144392. számon lajstromozták.

6. 2012. február 10-én a BSGE a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjával összefüggésben értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján törlési kérelmet nyújtott be a vitatott védjeggel szemben a fenti 4. pontban felsorolt valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában.

7. 2013. október 21-én az EUIPO törlési osztálya elutasította a törlési kérelmet, megállapítva, hogy a vitatott védjegy nem az érintett áruk és szolgáltatások földrajzi származásának, illetve egyéb elválaszthatatlan jellemzőinek megjelölésére szolgáló adatokból áll, így nem került sor a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére. Ezen túlmenően úgy vélte, hogy mivel a szóban forgó védjegy alkalmas az érintett áruk és szolgáltatások megkülönböztetésére, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére sem került sor. Végezetül megállapította, hogy a BSGE nem bizonyította, hogy a vitatott védjegyet rosszhiszeműen jelentették volna be lajstromozásra, így tehát az említett rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére sem került sor.

8. 2013. december 20-án a BSGE a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.

9. 2015. január 22-i határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa helybenhagyta a törlési osztály határozatát, és a fellebbezést elutasította. Közelebbről úgy ítélte meg, hogy nem állja meg a helyét sem az, hogy a vitatott védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a földrajzi származást jelöli meg, sem az, hogy ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján ne lenne alkalmas a megkülönböztetésre. Ezenfelül úgy vélte, hogy Bajorország szövetségi tartomány rosszhiszeműsége sem bizonyítható az említett rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

III. A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

10. A Törvényszék Hivatalához 2015. április 2-án benyújtott kérelmével a BSGE keresetet terjesztett elő az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa 2015. január 22-i határozatának hatályon kívül helyezése iránt.

11. Keresetének alátámasztására, sorrendben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának, e rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának, valamint az említett rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított három jogalapra hivatkozott.

12. A Törvényszék először a második jogalapot vizsgálta, amelyben a BSGE arra hivatkozott, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját, azon indoknál fogva, hogy úgy ítélte meg, a vitatott védjegy nem az érintett áruk és szolgáltatások leírására szolgáló megjelölés. A Törvényszék elutasította ezt a jogalapot a megtámadott ítélet 27. pontjában, megállapítva lényegében azt, hogy a neuschwansteini kastély mindenekelőtt muzeális hely, amely nem áruk előállításának vagy szolgáltatások nyújtásának helyszíne, ennek folytán a vitatott védjegy nem lehet alkalmas az oltalma alá tartozó áruk és szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére.

13. A Törvényszék az első jogalapot is elutasította, amelyben a BSGE arra hivatkozott, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, azon indoknál fogva, hogy megállapította, a vitatott védjegy nem nélküli a megkülönböztető képességet. E tekintetben a megtámadott ítélet 41. és 42. pontjában kimondta, hogy az érintett áruk és szolgáltatások

hétköznapi fogyasztásra szolgáló áruk, illetve a mindennapi élethez tartozó szolgáltatások, amelyekről az emléktárgyakat és az egyéb, turizmussal kapcsolatos szolgáltatásokat kizárólag megnevezésük útján lehet megkülönböztetni, valamint hogy a vitatott védjegyet alkotó szóelem olyan fantáziánév, amely nem a forgalmazott, illetve kínált áruk és szolgáltatások leírására szolgál.

14. A Törvényszék végezetül elutasította a harmadik jogalapot, amelyben a BSGE arra hivatkozott, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa megsértette a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját, azáltal, hogy azt állapította meg, Bajorország szövetségi tartomány rosszhiszeműsége nem bizonyítható. E tekintetben többek között a megtámadott ítélet 55. pontjában kimondta, hogy a BSGE nem mutatott be olyan bizonyítékokat, amelyekkel igazolni lehetett volna azon objektív körülményeket, amelyek között Bajorország szövetségi tartomány tudomást szerzett egyes érintett áruknak és szolgáltatásoknak a BSGE, illetve további harmadik személyek általi forgalomba hozataláról.

15. Következésképpen a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.

IV. A Bíróság előtti eljárás

16. Fellebbezésében a BSGE azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- törölje a NEUSCHWANSTEIN védjegyet, és
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

17. Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a BSGE-t a költségek viselésére.

18. Bajorország szövetségi tartomány azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a BSGE-t a költségek viselésére, a részéről felmerült költségeket is ideértve.

19. 2017. november 29-én tárgyalást tartottak, amelynek során a BSGE-t, az EUIPO-t és Bajorország szövetségi tartományt arra hívták fel, hogy előadásait az első jogalap második részére, valamint a második jogalap első részére összepontosítsák.

V. A fellebbezésről

20. A Bíróság felhívásának megfelelően a jelen indítvány a fellebbezés első jogalapjának második részére, valamint a második jogalap első részére irányul.

A. Az első jogalapnak a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított második részéről

1. A felek érvei

21. Az első jogalap második részében a BSGE azt rója fel a Törvényszéknek, hogy figyelmen kívül hagyta a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja mögött meghúzódó közérdeket, valamint – a többek között – az 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítéletből (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230) is következő ítélkezési gyakorlatot, amikor a megtámadott ítélet 27. pontjában kimondta, hogy a neuschwansteini kastély mindenekelőtt muzeális hely, amely nem áruk előállításának vagy szolgáltatások nyújtásának helyszíne, ennek folytán a vitatott védjegy nem alkalmas az oltalma alá tartozó áruk és szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére.

22. A BSGE szerint a neuschwansteini kastély földrajzilag meghatározható, ennek következtében a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés használható a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett földrajzi származás megjelölésére, mivel ezen a helyen a vitatott védjegy oltalma alá tartozó áruk és szolgáltatások kerülnek forgalomba.

23. Az EUIPO és Bajorország szövetségi tartomány egyetért a Törvényszék által a megtámadott ítélet 27. pontjában kifejtett elemzéssel.

24. Az EUIPO szerint az iratokból nem az tűnik ki, hogy a vitatott védjegyet különleges emléktárgyak forgalomba hozatala, illetve különleges szolgáltatások nyújtása céljára használnák, ami alapján az érintett vásárlóközönség azt gondolhatná, hogy földrajzi származás megjelöléséről van szó. Úgy ítéli meg, hogy a vitatott védjeggyel jelölt árukat és szolgáltatásokat hétköznapi fogyasztásra szánták, nem rendelkeznek sajátos jellemzőkkel, és csupán a „NEUSCHWANSTEIN” megjelöléssel ellátva válnak emléktárggyá.

25. Bajorország szövetségi tartomány úgy véli, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapul szolgálhat ahhoz, hogy a védjegybejelentés köréből kizárásra kerüljenek azon tárgyak nevei, amelyek európai uniós védjegyként földrajzilag meghatározhatók, azonban csak akkor, ha az érintett megjelölés a kérelmezett áruk és szolgáltatások objektív leírására alkalmas, amely eset a vitatott védjegy oltalma alá tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában nem áll fenn.

26. Bajorország szövetségi tartomány szerint ugyanis azok a kellemes érzések, illetve pozitív képzetársítások, amelyet a vitatott védjegy az érintett vásárlóközönség körében kiválthat, valamint a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások forgalomba hozatalának helye nem elegendő annak megállapításához, hogy a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, földrajzi származásra vonatkozó megjelölésnek minősüljön.

2. Értékelés

27. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja az olyan európai uniós védjegy lajstromozását, amely kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban – többek között – azon áru vagy szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetésére használhatnak, amelyre vonatkozóan a lajstromozást kérték.

28. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „[a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja] közérdekű célt szolgál, nevezetesen azt, hogy a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások kategóriájának leírására szolgáló megjelöléseket vagy jelzéseket bárki szabadon használhassa akár együttes védjegyekként, akár valamely összetett vagy ábrás védjegy részeként. E rendelkezés megakadályozza tehát, hogy ezen megjelölések vagy jelzések egyetlen vállalkozás számára

fenntarthatók legyenek csupán azért, mert védjegyként lajstromozták azokat”.²

29. Még pontosabban azon jelek és adatok tekintetében, amelyek a földrajzi származás jelölésére szolgálhatnak, különös tekintettel a földrajzi nevekre, a Bíróság kimondta, hogy „fennáll a közérdek hozzáférhetőségük fenntartására éppen azon képességükből adódóan, hogy nem csupán esetlegesen tájékoztatnak az érintett áru kategóriák minőségéről vagy egyéb jellemzőiről, de különbözőképpen irányítják is a fogyasztók preferenciáit, például az árukat egy pozitív érzelmek keltésére alkalmas helyhez kapcsolva”³.

30. A közérdekre vonatkozó e megállapítás alapján a Bíróság kimondta, hogy meg kell vizsgálni, hogy valamely földrajzi név olyan helyet jelöl-e, amely az érintett vásárlóközönség szemében aktuálisan vagy esetlegesen kapcsolatot mutat az érintett áruk, illetve szolgáltatások kategóriáival, és amennyiben igen, úgy e név európai uniós védjegyként történő lajstromozását el kell utasítani.⁴

31. Az érintett áru, illetve szolgáltatás és a földrajzi név közötti ilyen kapcsolat fennállásának vagy megállapíthatóságának megkövetelése ugyanis magának a „földrajzi származásnak” a fogalmából ered. Ebben az értelemben egy földrajzi név európai uniós védjegyként történő lajstromozásának elutasításához az szükséges, hogy ez a név a származás helyére, azaz az adott áru, illetve szolgáltatás és a földrajzi név közötti kapcsolat fennállására utaljon,⁵ mivel egy földrajzi név önmagában nem bizonyítja automatikusan a származást. A Cosmas főtanácsnok által alkalmazott, igen szemléletes példával élve, senki nem gondolhatja, hogy a „Mont Blanc” tollak az azonos elnevezésű hegyről származnak.⁶

32. Mindazonáltal, amint azt a Bíróság kimondta, valamely áru és földrajzi hely közötti kapcsolat fennállása nem kizárólag attól függ, hogy ezt az árut mely helyszínen készítették vagy készíthetnék, hanem egyéb kapcsoló tényezőktől is függhet, például attól a helyszíntől, ahol az adott terméket megtervezték és megajzolták.⁷

33. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában kimondta, hogy a neuschwansteini kastély nem földrajzi hely, hanem olyan muzeális hely, melynek fő funkciója a kulturális örökség megőrzése, nem pedig szuvenírek készítése, illetve forgalomba hozatala vagy szolgáltatások nyújtása. Ráadásul a Törvényszék szerint a neuschwansteini kastély nem ezen emléktárgyairól ismert, amelyeket nem a helyszínen készítenek, hanem csupán turisztikai céllal hoznak a kastélyon belül forgalomba. Ennélfogva a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés nem használható a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett földrajzi származás megjelölésére.

34. Kétségtelen, hogy ítéletének ezen pontján a Törvényszék egy sor ténymegállapítást tett, amelyek – a tények elferdítésének esetét kivéve – fellebbezés keretében nem vitathatók, elferdítésre viszont a BSGE nem hivatkozik.

35. Mindazonáltal egyes tények jogi minősítése, különösen a földrajzi származásnak a „NEUSCHWANSTEIN” jelzéssel történő megjelölése, vizsgálható jelen fellebbezés keretében.

2 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 25. pont). Lásd még ebben az értelemben: 2003. április 8-i Linde és társai ítélet (C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 73. pont); 2003. május 6-i Libertel ítélet (C-104/01, EU:C:2003:244, 52. pont); 2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet (C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31. pont); 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet (C-363/99, EU:C:2004:86, 54. pont); 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37. pont); 2014. július 10-i BSH kontra OHIM ítélet (C-126/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2065, 19. pont); 2017. július 6-i Moreno Marín és társai ítélet (C-139/16, EU:C:2017:518, 23. pont).

3 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26. pont).

4 Lásd: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 31–33. és 37. pont).

5 Lásd ebben az értelemben: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 33. pont); Cosmas főtanácsnok Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekre vonatkozó indítványa (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1998:198, 35–37. pont).

6 Lásd: Cosmas főtanácsnok a Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekre vonatkozó indítványa (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1998:198, 35. pont).

7 Lásd: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 36. és 37. pont).

36. Véleményem szerint az a BSGE által felvetett kérdés, hogy a neuschwansteini kastély földrajzi hely-e, vagy sem, illetve van-e annyira híres, hogy az érintett vásárlóközönség előtt a Neuschwanstein név jobban ismert, mint az a hely, ahol a kastély található (azaz Schwangau község), nem meghatározó. Ezzel szemben, ami fontos, az az, hogy a védjegyet alkotó jelek vagy adatok alapul szolgálhatnak-e az európai uniós védjeggyel jelölt áruk, illetve szolgáltatások földrajzi *származásának* megjelöléséhez.

37. Pontosán ezen oknál fogva rója fel a BSGE a Törvényszéknek, hogy az emléktárgyak forgalomba hozatalának helyszínét nem vette figyelembe kapcsoló tényezőként, amely kapcsolatot teremthetne ezen áruk és a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés között, és ily módon az 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230) 36. pontja értelmében földrajzi származást jelölhetne.

38. A következők miatt nem értek egyet ezzel a kifogással.

39. Először is meg kell jegyezni, hogy jogi szempontból a vitatott védjeggyel érintett áruk nem az emléktárgyakat, hanem a megtámadott ítélet 3. pontjában megjelölt osztályokba tartozó tárgyakat – mint például pólók, kések, villák, tányérok, teáskannák stb. – foglalják magukba. Ugyanis a Nizzai Megállapodás alapján nem létezik „emléktárgyak” elnevezésű áruosztály, mivel ha létezne, annyira vegyes lenne, hogy nem lenne alkalmas az áruk meghatározott kategóriájának megjelölésére. Ráadásul a szuvenírek, azáltal, hogy valamely személyre, helyre vagy eseményre emlékeztetnek, olyan tárgyak, amelyek érzelmeket váltanak ki. Márpedig az emberi érzések nem vonhatóak valamely európai uniós védjegy oltalma alá, mivel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem tekinthetők árunak vagy szolgáltatásnak. Ezen oknál fogva, és ellentétben azzal, amit a BSGE állít, a jelen fellebbezésben nem emléktárgyak, hanem hétköznapi fogyasztásra szánt áruk földrajzi származásáról van szó.

40. Ami a forgalomba hozatal helyét, mint valamely árut adott földrajzi hellyel összekapcsoló tényezőt illeti, az 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230) e pontjának szövegéből az tűnik ki, hogy a Bíróság nem korlátozta a kapcsoló tényezők körét az érintett áruk készítési helyére, mivel kimondta, hogy „nem zárható ki, hogy az árukategóriák és a földrajzi hely között kapcsolat egyéb kapcsoló tényezőktől függjön, például attól a tényről, hogy az adott terméket a szóban forgó földrajzi helyen tervezték és rajzolták meg”

41. Mindazonáltal ez nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a forgalomba hozatal helye az adott árut, illetve szolgáltatást a szóban forgó hellyel összekapcsoló tényező, még szuvenírek esetében sem. Ahogyan azt a BSGE fellebbezésének 28. pontjában elismeri, teljes mértékben lehetséges, hogy valamely, a vitatott védjeggyel jelölt emléktárgyat a neuschwansteini kastélyon kívül adjanak el. Már önmagában az, hogy e lehetőség fennáll, azt az érvet erősíti, amely szerint a vitatott védjeggyel jelölt áru forgalomba hozatalának helye nem minősül szükségszerűen olyan kapcsoló tényezőnek, amely ezen árut a neuschwansteini kastélyhoz köti.

42. Végül a forgalomba hozatal helye önmagában alkalmatlan a földrajzi származás bizonyítására, mivel valamely áru értékesítésének helye az áru tulajdonságainak, minőségének vagy egyéb jellemzőinek leírására nem alkalmas,⁸ és következésképpen az érintett vásárlóközönség valamely áruhoz nem azon tény alapján társít tulajdonságokat, minőségi vagy egyéb jellemzőket, hogy azt meghatározott földrajzi helyen szerezte be. Ezzel szemben, az érintett vásárlóközönség teremthet ilyen kapcsolatot egy adott áru, valamint készítésének, vagy tervezésének és megrajzolásának helye között, azt feltételezve, hogy az áru (többek között valamely technika, hagyomány vagy kézműves eljárás nyomán) bizonyos

8 Lásd: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 50. pont).

tulajdonságokkal, minőségi vagy egyéb jellemzőkkel rendelkezik abból eredően, hogy meghatározott földrajzi helyen készült vagy tervezték és rajzolták meg. Például, az érintett vásárlóközönség a limoges-i porcelánhoz bizonyos tulajdonságokat társít, ezért a porcelánárut illetően a „Limoges” jelzés alkalmas a földrajzi származás leírására.

43. A jelen ügyben a BSGE nem állítja, hogy az érintett vásárlóközönség bizonyos tulajdonságokat, minőségi vagy egyéb jellemzőket társít vagy társíthatna a vitatott védjeggyel érintett árukhoz és szolgáltatásokhoz azon az alapon, hogy azokat a neuschwansteini kastélyban hozták forgalomba. Amint azt ugyanis a Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában megállapította, „a neuschwansteini kastély nem az általa értékesített emléktárgyakról, illetve az általa kínált szolgáltatásokról ismert”.

44. Ezen indokoknál fogva úgy vélem, hogy amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában kimondta, hogy a vitatott védjegy nem alkalmas az oltalma alá tartozó áruk és szolgáltatások földrajzi származásának feltüntetésére, nem alkalmazta tévesen a jogot a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan. Ennélfogva az első jogalap második részét el kell utasítani.

B. A második jogalaphoz a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított első részéről

1. A felek érvei

45. A második jogalap első részében a BSGE lényegében arra hivatkozik, hogy azáltal, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 41. és 42. pontjában kimondta, a vitatott védjegy alkalmas a megkülönböztetésre, megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját, amennyiben önmagában az emléktárgyak „NEUSCHWANSTEIN” megjelöléssel való ellátása nem elegendő a vitatott védjeggyel érintett áruknak és szolgáltatásoknak a neuschwansteini kastély környékén értékesített, illetve nyújtott áruktól és szolgáltatásoktól való megkülönböztetéséhez.

46. Ráadásul a BSGE azt állítja, hogy a Törvényszék körkörös érvelést alkalmaz, mikor a megtámadott ítélet 41. pontjában megállapítja, hogy a NEUSCHWANSTEIN megjelölés nem csupán a kastélyt, mint muzeális helyet jelöli meg, hanem magát a vitatott védjegyet is. Ugyanez vonatkozik a megtámadott ítélet 42. pontjára, amelyben a Törvényszék azt mondta ki, hogy a vitatott védjegy lehetőséget ad arra, hogy oltalma alatt úgy hozzanak forgalomba árukat, illetve nyújtsanak szolgáltatásokat, hogy azok minőségét Bajorország szövetségi tartomány ellenőrizni tudja, noha ez nem a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés megkülönböztető jellegének egyik tulajdonsága, hanem az európai uniós védjegyként történő lajstromozásának következménye. Ezzel a Törvényszék előrevetíti azon kérdés eldöntését, mely szerint az említett megjelölést európai uniós védjegynek lehet-e minősíteni, vagy sem.

47. Az EUIPO és Bajorország szövetségi tartomány úgy vélik, hogy a második jogalap első része elfogadhatatlan, amennyiben nem jogi kérdést vet fel, és annak elérésére irányul, hogy a Bíróság a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés megkülönböztető jellegének értékelését újból végezze el. Az EUIPO hangsúlyozza, hogy a kereskedelemben megszokott, hogy múzeumok, kulturális vagy turisztikai helyszíneken árusító cégek a helyszínek saját nevén hozzanak termékeket forgalomba, ezen elnevezéseket védjegyként használva.

48. Másodlagosan Bajorország szövetségi tartomány arra hivatkozik, hogy a második jogalap első része nem megalapozott. A Törvényszék ugyanis megállapította, hogy az érintett vásárlóközönség tisztában van azzal, hogy a turistalátványosságok és a múzeumok egyaránt olyan vállalkozásként működnek, amelyek nem csupán kulturális szórakoztató szolgáltatást nyújtanak, hanem létesítményük neve alatt

termékeket készítenek és hoznak forgalomba fő szolgáltatásuk kiegészítéseképpen. Így tehát szerinte a Törvényszék azt is helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 43. pontjában, hogy az érintett vásárlóközönség a vitatott védjegyet nem csak a kastélyra való utalásként, hanem legalábbis „az érintett áruk és szolgáltatások kereskedelmi származásának megjelöléseként is” érzékelt.

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

49. Ahogyan az EUIPO és Bajorország szövetségi tartomány, magam is úgy vélem, hogy azáltal, hogy a BSGE azt kifogásolja, hogy a Törvényszék azzal indokolta a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés megkülönböztetésre való alkalmasságát, hogy az nem csupán a kastélyt mint múzeumot jelöli, hanem magát a vitatott védjegyet is, az említett megjelölésnek – amely szerinte nem alkalmas a megkülönböztetésre, és amelyet az érintett vásárlóközönség csak mint a kastélyra történő utalást érzékelhet – a Bíróság általi újraértékelését próbálja elérni. Amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik,⁹ az ilyen érvelés – a tények és bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve, amire a jelen ügyben nem hivatkoztak – fellebbezés tárgyát nem képezheti.

50. Ezzel szemben, amennyiben a BSGE azt rója fel a Törvényszéknek, hogy nem indokolta megfelelően azon megállapítását, mely szerint a vitatott védjegy alkalmas a megkülönböztetésre, ezzel olyan jogkérdést vet fel, amelyre a fellebbezésben hivatkozni lehet.¹⁰

b) Az ügy érdeméről

51. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék ítéletének indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék az általa hozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.¹¹

52. Véleményem szerint a megtámadott ítélet 41–43. pontjában foglalt indokolás a következő okok miatt nem tekinthető hiányosnak.

53. A megtámadott ítélet 41. pontja lényegében arra mutat rá, hogy a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások hétköznapi fogyasztásra szolgáló áruk, illetve a mindennapi élethez tartozó szolgáltatások, amelyekről az emléktárgyakat és az egyéb, turizmussal kapcsolatos szolgáltatásokat kizárólag megnevezésük útján lehet megkülönböztetni, amennyiben az nem csupán a kastélynak mint muzeális helynek, hanem magának a vitatott védjegynek a megjelölésére is szolgál. Ami a védjeggyel érintett árukat és szolgáltatásokat illeti, a Törvényszék kimondta, hogy a szóban forgó árukat nem a neuschwansteini kastélyon belül készítik, hanem csupán ott forgalmazzák őket, és nem az összes szóban forgó szolgáltatást nyújtják a helyszínen.

54. Az érintett áruk és szolgáltatások olyan hétköznapi fogyasztásra szolgáló áruknak, illetve a mindennapi élethez tartozó szolgáltatásoknak való minősítése, amelyekről az egyéb tárgyakat (szuvenírek) és turizmussal kapcsolatos szolgáltatásokat kizárólag megnevezésük útján lehet megkülönböztetni, ténymegállapításnak minősül, amelyet a BSGE fellebbezés keretében csak elferdítés

⁹ Lásd: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 35. pont); 1994. szeptember 26-i X kontra Bizottság végzés (C-26/94 P, EU:C:1994:346, 13. pont); 2012. március 9-i Atlas Transport kontra OHIM végzés (C-406/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:136, 32. pont).

¹⁰ Lásd: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

¹¹ Lásd: 2010. október 14-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet (C-280/08 P, EU:C:2010:603, 136. pont); 2013. január 24-i 3F kontra Bizottság ítélet (C-646/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:36, 63. pont).

esetén vitathat, amelyre nem hivatkozott. Ugyanez vonatkozik egyrésről arra a megállapításra, amely szerint a vitatott védjeggyel érintett áruk nem a neuschwansteini kastélyban készülnek, csak ott hozzák forgalomba őket, másrésről pedig arra, hogy a vitatott védjeggyel érintett szolgáltatások közül nem mindegyiket a helyszínen nyújtják.

55. Szemben azzal, amit a BSGE állít, a Törvényszék érvelése, amely abból áll, hogy a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés egyben a vitatott védjegy és azon kastély neve, ahol a védjeggyel érintett árukat és szolgáltatásokat forgalomba hozzák, nem körkörös.

56. Ha ugyanis a jelen ügyben a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés nem alkalmas az általa érintett áruk és szolgáltatások földrajzi származásának leírására, *a priori* semmi nem tiltja Bajorország szövetségi tartomány számára, hogy egy olyan muzeális hely európai uniós védjegyként történő lajstromozását kérje, amelynek ő a tulajdonosa. Ebben az esetben természetesen, hogy a védjegy azonos a hely elnevezésével.

57. Ezt követően a megtámadott ítélet 42. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés nem alkalmas a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások leírására, megállapítását azon tényre alapítva, hogy kizárólag annak az érintett árukon és szolgáltatásokon való feltüntetése különbözteti meg ezeket más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól.

58. Először is, ahogyan azt már a jelen indítvány 39. pontjában említettem, a Nizzai Megállapodás nem ismer „szuvenírek” elnevezésű áru- illetve szolgáltatásosztályt. Következésképpen, a Törvényszék helyesen tette, hogy azt vizsgálta, a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés az általa érintett, hétköznapi fogyasztásra szánt és a mindennapi élethez tartozó áruk és szolgáltatások, nem pedig a szuvenírek tekintetében leíró jellegű-e.

59. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint valamely európai uniós védjegy nem lehet leíró jellegű, csak akkor, ha „képes azoknak az áruknak, amelyek tekintetében a lajstromozást kérték, akként való azonosítására, mint amelyek valamely meghatározott vállalkozástól származnak, és így képes azokat más vállalkozások áruitól megkülönböztetni”¹².

60. A Törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés „a hattyú új köve” jelentéssel bíró fantáziánévként nem alkalmas a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások leírására, mivel jellemzőik tekintetében nem leíró jellegű, szemben például az energiahatékony árukra alkalmazott „ecoDoor” szómegjelöléssel.¹³

61. A jelen ügyben, az egyetlen kapcsolat, amely a BSGE szerint fennállhat a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés, valamint a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások között, az a forgalomba hozatal helyszíne, amely az azonos elnevezésű kastély környékét jelenti. Márpedig, amint azt a jelen indítvány 42. pontjában kifejtettem, a forgalomba hozatal helyszíne nem minősül a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások jellemzőjének.¹⁴

12 Lásd: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 46. pont). Lásd még ebben az értelemben: 2002. június 18-i Philips ítélet (C-299/99, EU:C:2002:377, 35. pont); 2003. április 8-i Linde és társai ítélet (C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 40. pont); 2003. május 6-i Libertel ítélet (C-104/01, EU:C:2003:244, 62. pont).

13 Lásd: 2014. július 10-i BSH kontra OHIM ítélet (C-126/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2065, 24–27. pont).

14 Felhívom a figyelmet arra az átfedésre, amely a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának alkalmazási köre között áll fenn, abban az értelemben, hogy egy leíró jellegű megjelölés nem lehet megkülönböztető jellegű. Lásd: 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet (C-363/99, EU:C:2004:86, 67., 85. és 86. pont); 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 46. és 47. pont).

62. Jól követhető tehát a Törvényszék azon érvelése, mely szerint egyedül a nem leíró jellegű „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés feltüntetése az (mivel azon kívül, hogy az érintett árukat és szolgáltatásokat az azonos elnevezésű kastélyon belül hozzák forgalomba, azokkal az érdekelt közönség szemében semmilyen kapcsolatban nincs), amely lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára az érintett áruk és szolgáltatások más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetését.

63. A megtámadott ítélet 43. pontjában a Törvényszék elvetette a BSGE és az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa azon érveit, melyek szerint a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés reklámeszköz vagy reklámjelmondat lenne. Ezzel szemben azt állapította meg, hogy lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára a vitatott védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások kereskedelmi származásának megkülönböztetését, valamint a kastély meglátogatására való hivatkozást is. E kettős funkció ugyanis valamely muzeális hely tulajdonosa azon döntésének elkerülhetetlen következménye, hogy e helyszín nevét – egyáltalán nem tiltott módon – európai uniós védjegyként lajstromoztatja. Ebben az értelemben a Törvényszék alátámasztotta a „NEUSCHWANSTEIN” megjelölés megkülönböztetésre való alkalmasságát, amennyiben az lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy Bajorország szövetségi tartományhoz társítsa a vitatott védjeggyel érintett árukat és szolgáltatásokat.

64. Ezen indokok alapján úgy vélem, hogy a második jogalap első részét el kell utasítani.

VI. Véggövetkeztetés

65. Ezen indokoknál fogva, a fellebbezés egyéb jogalapjait nem érintve, azt javasolom a Bíróságnak, hogy utasítsa el a fellebbezés első jogalapjának második részét, valamint második jogalapjának első részét.